

Mechelen - 9 juli 2018 - Persconferentie - Voorstelling van een Memorandum aan de Mechelse democratische politieke partijen

Het 8 Mei Comité regio Mechelen en de Nationale Confederatie van Politiek Gevangenen en Rechthebbenden gewest Mechelen-Lier hielden vandaag een persconferentie waarbij een memorandum aan de Mechelse democratische politieke partijen werd voorgesteld

Hieronder de integrale tekst van het memorandum. We komen hier zeker op terug in onze volgende Nieuwsbrief

Het 8 Mei Comité regio Mechelen werd opgericht in 1997. Het is een vereniging voor vrijheid en verdraagzaamheid, die fascisme, racisme en separatisme bestrijdt.

Wij verzetten ons tegen elke vorm van onverdraagzaamheid en beknotting van de medemens.

Dit doen we in de eerste plaats door de VE-dag 8 mei 1945 in gedachte te houden en te wijzen op de vrijheid die daarvan het gevolg is, met bijzondere aandacht voor het verzet in al zijn hoedanigheden en de nazi-concentratie- en uitroeingskampen.

We bouwen activiteiten uit met scholen, het Nationaal Gedenkteken Fort van Breendonk, het Joods Museum van Deportatie en Verzet, enz. Het kan gaan om bezoeken, filmdagen, debatten en herdenkingen. Bovendien verlenen we steun aan bevriende organisaties.

De Nationale Confederatie van Politieke Gevangenen en Rechthebbenden Mechelen. De NCPGR Mechelen, is de Mechelse afdeling van mensen die de concentratiekampen hebben overleefd, 'Politieke Gevangenen' genoemd.

Zij hebben eenzelfde opdracht als het 8 Mei Comité en verdedigen de belangen van de Politieke Gevangenen.

Herinneringseducatie

Herinneringseducatie is het promoten van kennis over de geschiedenis, meer specifiek van WOII, zodanig dat er lessen voor morgen uit getrokken kunnen worden. Door de kennis te bevorderen hopen we jongeren ertoe aan te zetten met kennis van zaken hun eigen mening te vormen.

Reeds meer dan een decennium organiseren we o.a. onze filmdagen (met nabespreking) voor de leerlingen van de 3de graad secundair onderwijs. Daarbij wordt een film getoond zoals 'La Rafle' of 'Un Amour à Taire' (over vervolging van holebi's), gevolgd door een nabespreking met rechtstreekse getuigen (politieke gevangenen, verzetslieden, joodse ondergedoken kinderen). Dit doen wij met de steun van het Mechelse stadsbestuur.

In 2010 schonken we aan alle Mechelse scholen van de 3de graad een tafeltentoonstelling van de Auschwitz Stichting 'Auschwitz, hoe leg je het uit aan

jongeren?, een handige tafeltentoonstelling van 24 staanfoto's (26 cm x 26 cm) met een handleiding en werkbladen.

Daarnaast kregen zij ook nog de kaart van de kampen als geschenk. Deze kaart is een realisatie van het Instituut voor Veteranen – Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, Oud-strijders en Oorlogsslachtoffers IV-NIOOO -nu War Heritage Institute-, die alle Europese locaties van kampen en andere opsluitingsplaatsen van de nazi's tijdens Wereldoorlog II toont.

Enkele jaren geleden realiseerden we het boek, met film op dvd, 'Gestolen Jeugd' met interviews van politieke gevangenen, verzetslieden, joodse ondergedoken kinderen en een overlevende van Auschwitz.

De regie deed Frank Van Passel (Terug naar Oosterdonk, De Smaak van De Keyser, Het varken van Madonna), de interviews gebeurden door Yves Desmet. Bij dit project konden we eveneens rekenen op de steun van KC nOna. Dit boek werd aan de Mechelse scholen geschonken.

Via al deze activiteiten tracht het 8 Mei Comité, samen met de NCPGR, herinneringseducatie te ondersteunen.

Voorstellen aan de democratische Mechelse politieke partijen

Voorstel 1:Blijven inzetten op herinneringseducatie

Mechelen heeft de spijtige geschiedenis dat een belangrijk deel van de WOII via deze stad verliep. De Dossinkazerne was het centrum van de Jodenvervolging in WOII. Hier werden opgepakte joden verzameld en gedeporteerd met de trein in konvooien, vaak rechtstreeks de dood tegemoet.

Even verderop, in Breendonk, was er het Belgische concentratiekamp Breendonk, het centrum van de vervolging van het verzet.

Met de oprichting van het nieuwe museum Kazerne Dossin, heeft de Vlaamse regering ervoor gekozen om dat gepast te herinneren.

Ook de stad Mechelen kan een bijdrage leveren. Mechelen heeft de voorbije jaren de voortrekkersrol genomen in een geïntegreerd samenlevingsmodel, waar iedereen thuis is. Herinneringseducatie kan een instrument zijn om dit blijvend te realiseren.

De stad kan promoten dat elke leerling die afstudeert in het Mechelse onderwijs zowel de Kazerne Dossin als het Nationaal Memoriaal Fort van Breendonk bezoekt in zijn schoolcarrière. Dat gebeurt nu al voor de meeste leerlingen, maar de stad zou dat verder kunnen promoten via het overleg met het onderwijs.

Voorstel 2: 8 Mei herdenking blijven promoten

Het 8 Mei Comité voert al jaren inspanningen om de jaarlijkse plechtige herdenking van de bevrijding op 8 mei te ondersteunen. De stad Mechelen kan deze 8 Mei-herdenking uitbouwen tot hét moment bij uitstek waarbij de vrijheid gevierd wordt,

o.a. door deze intensief te promoten. De stad is tot veel in staat : het cultuurbeleid is een voorbeeld voor andere steden en gemeenten en projecten zijn erg populair. Waarom rond 8 Mei cultureel project uitbouwen en de vrijheid in de stad vieren?

Voorstel 3: Vlag op de Sint-Romboutstoren : herstel solidariteit en gelijkheid

In een stad waarin iedereen zijn plaats heeft, is het moeilijk te verdedigen dat er een selectie gemaakt wordt van symbolen (vlaggen) op de Sint-Romboutstoren op basis van nationalisme.

Tot 2000 wapperde de Belgische vlag en de vlag van de Vlaamse gemeenschap naast mekaar op de toren. In solidariteit.

Onder invloed van het Vlaams-nationalisme verdween deze en wordt de toren opgeëist door nationalisme. Dat is een diverse stad als Mechelen onwaardig. (De stad wil wel niet antwoorden waarom de vlag werd weggehaald).

Alleen op welbepaalde dagen werd een ambtenaar de trappen op en af gestuurd om de vlag even te hangen. Een beetje gek en verspilling van arbeidstijd, niet?

Samen de NCPGR Mechelen en op initiatief van het Onafhankelijkheidsfront, ijvert het 8 Mei Comité Regio Mechelen reeds jaren om de Belgische vlag opnieuw een permanente plaats te geven op dit monument.

Een nieuwe omzendbrief van de Vlaamse regering (VR 2015/37) verplicht op openbare gebouwen (ook op de Sint-Romboutstoren dus) trouwens drie vlaggen (de Belgische, de Vlaamse en de Europese) op welbepaalde dagen.

Wij formuleerden een voorstel om een mast bij te plaatsen. Het stadsbestuur wilde niet en ze maakten er zich van af met vijf vlaggen aan de voet van de toren. De Belgische vlag werd verbannen en de stad was ineens niet meer van iedereen. Of hoe regelgeving flexibel wordt omzeild...

De Belgische driekleur staat voor de rijke traditie van de Belgische staat en haar Grondwet. België was inderdaad de eerste parlementaire en constitutionele democratie op het vasteland. De scheiding der machten, de scheiding van kerk en staat, de persvrijheid, de vrijheid van vereniging, het overwicht van de burgerlijke autoriteit over militaire, de economische successtory van het project België, de overlegeconomie, onze gezondheidszorg,... het zijn allemaal erfenissen van de Belgische staat.

Daarom vinden wij dat de situatie niet echt correct is en de solidariteit moet hersteld worden.

Wij vinden dat Mechelen niet 'bevrijd' moet worden van de Belgische vlag. Integendeel, want op ogenblikken dat het er echt op aan kwam, toen een tiran steunend op terreur en verklikking tot in Mechelen toe zijn wetten stelde en vele zelfverklaarde (maar zelden verkozen) "volksvrienden" hun eigen mensen in de steek lieten, toen was de Belgische driekleur nog steeds het symbool en

verzamelpunt van de overweldigend grote meerderheid burgers, die van hun rechten waren beroofd.

Ons voorstel is dus duidelijk : permanent drie vlaggen op de Sint-Romboutstoren: Belgische driekleur, de vlag van de Vlaamse Gemeenschap en de Mechelse vlag.

De stad Mechelen heeft in het verleden veel argumenten gebruikt om dit tegen te houden :

De toren zou lijken op een Fort : Aan de voetbalvlaggen te zien vorige weken, vinden mensen vlaggen niet zo erg nochtans. Spijtig dat er geen op de toren hing als heel Mechelen er wel een had hangen.

De toren zou niet sterk genoeg zijn om er een Belgische vlag aan toe te voegen of een extra mast te plaatsen : komaan, een 'leuzze' op de toren kon wel en de toren, die momenteel 97,28 meter hoog is, moest 167 meter (of '600 Mechelse voet') hoog worden. Ingenieurs van het De Nayer Instituut berekenden al dat het perfect mogelijk was om de toren af te maken en recent zou onderzoek uitgewezen hebben dat de omgeving zand- en geen moerasgrond is en dit dus technisch haalbaar is. Maar een mast zou te zwaar zijn?

Mechelen heeft geen geld voor een mast : met de financiën van de stad moeien wij ons niet, maar werd er al eens een offerte gevraagd? Het 8 Mei Comité is bereid 'met den hoed rond te gaan' om de stad niet in het faillissement te storten.

Drogredenen dus, met de groeten van het Vlaams-nationalisten, maar in een solidaire stad voor iedereen hoort het niet dat één strekking de overhand krijgt en een andere minderwaardig wordt behandeld.

Tot slot

Dit memorandum met onze drie eenvoudige voorstellen, sturen wij naar alle Mechelse democratische partijen en we hopen dat dit in de volgende legislatuur zal omgezet worden in beleid.

Tot op heden hebben wij een perfecte samenwerking gehad met de stad Mechelen, op de vlaggenkwesie na, en we hopen deze ook tijdens de volgende legislatuur verder te zetten.

We vragen de partijen ons hun visie te kennen te geven met betrekking tot deze kwesties.

Onze geschiedenis kiezen we niet. De toekomst bepalen we zelf!